

~ נקודות משיחות קודש ~ (לקוטי שיחות יח עמ' 327)

משל לצאן . . שנספל בה דבר (רש"י ל טז) ואלו בתנחומא מובא משל לצאן ש"נכנסו זאבים ובקעים". ויש לומר, דהנה בשעת חטא העגל היה משה רבנו, הרועה נאמן, בהר, ומיבן שלא היה לו כל קשר לתוצאות החטא, המגפה. לכן נקט מפת דבר, שכן הרועה אינו אשם בכף (כי אין בידו לשמור את צאנו ממגפה); מה שאין כן במקרה של התנפלות זאבים, גם הרועה אשם (שהרי תפקידו לשמור על הצאן מפניהם).

(יז) וידבר יהוה אל משה לאמר: יז ומליל יי עם משה למימר:

(יח) ועשית פיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: יח ותעבד פיורא דנחשא ובסיסה נחשא לקדוש ותתן יתה בין משפן זמנא ובין מדבחה ותתן תמן מנא:

כ"ט • פיור • כמין הוד גדולה ולה דדים המריקים בפיהם מים. וכנו • כתרגומו: ובסיסה, מושב מתקן לכיור. לרחצה • מוסב על הפיור. ובין המזבח • מזבח העלה, שכתוב בו שהוא לפני פתח משפן אהל מועד, והיה הפיור משובח קמעה ועומד כנגד אור שבין המזבח והמשפן, ואינו מפסיק כלל בינתיים, משום שנאמר (לקמן ט): "ואת מזבח העולה שם פתח משפן אהל מועד", כלומר מזבח לפני אהל מועד, ואין פיור לפני אהל מועד, הא כיצד? משובח קמעה כלפי הדרום, כך שנויה ב'זבחים'.

(יט) ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: יט ויקדשון אהרן ובניהו מנה ית ידיהון ונת רגליהון:

כ"ט • את ידיהם ואת רגליהם • בבת אחת היה מקדש ידיו ורגליו, וכך שנינו ב'זבחים': כיצד קדוש ידים ורגלים? מניח ידו הימנית על גבי רגלו הימנית, וידו השמאלית על גבי רגלו השמאלית, ומקדשן.

רש"י כפשוטו - מהדורת לשם

לפני אהל מועד, ואין הפיור או דבר אחר החוצץ עומד לפני אהל מועד. **הא כיצד** יתקיים מקרא זה עם האמור כאן ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח? אלא כאמור, שהיה הפיור עומד ברוחב האויר שבין אהל מועד והמזבח, משובח קמעה כלפי הדרום שלא יעמוד לפני אהל מועד ממש. **כך שנויה בזבחים** (דף נח"ט) (בא"ט): תורה יט **(יט) את ידיהם ואת רגליהם**. לא נאמר 'ידיהם ורגליהם', אלא ריבה הכתוב תיבת 'את' בידיהם ותיבת 'את' ברגליהם [ולשון 'את' בכל מקום ריבוי הוא], ללמד שבשעה שהוא מקדש ידיו יקדש גם את רגליו, ובשעה שהוא מקדש רגליו יקדש גם את ידיו. נמצאנו למדים כי **בבת אחת היה מקדש את ידיו ואת רגליו**. וכך שנינו **בזבחים** (דף טו), **כיצד קדוש ידים ורגלים מניח ידו הימנית על גבי רגלו הימנית, וידו השמאלית על גבי רגלו השמאלית ומקדש** (מנח"ט): תורה כ

רחיצתו בשרה] (ע"ל): **ובין המזבח**. הוא **מזבח העולה, שכתוב בו שהוא עומד לפני פתח משפן אהל מועד** (להלן טו) [אבל מזבח הקטורת היה עומד בתוך אהל מועד עצמו]. והפיור היה עומד בחצר, בין אהל מועד לבין המזבח החיצון. ואולם, אף על פי שנאמר 'בין אהל מועד ובין המזבח', **היה הפיור משובח קמעה** (מעט) לצד הדרום, ולא היה עומד ביניהם כקו ישר (ראה לעיל פרשת תרומה ציור מספר 93), ולשון 'בין אהל מועד ובין המזבח' מתקיים בכך שהוא נמצא ברוחב החצר בין חלקו של המזבח לבין חלקו של אהל מועד, ועומד כנגד אור הפתח שבין המזבח והמשפן, ואינו מפסיק כלל בינתיים (בין שניהם). כדי שלא יהא דבר חוצץ בין המזבח לפתח האהל, משום שנאמר (לקמן מ, כט) **'ואת מזבח העולה שם פתח משפן אהל מועד'**, כלומר, שהיה המזבח עומד

שנות האנשים לא נתחדשה השנה בין מנין למנין, לכה לא נוספו במנין השני עוד אנשים שנעשו בני עשרים, ומי שלא נמנה בראשון לא נמנה אף בשני) (רא"ט, גר"א): **על עבודת אהל מועד**. מה היא העבודה אשר לצרכה ניתן הכסף? **הן האדנים** הנתונים תחת הקרשים ותחת עמודי הפרוכת **שנעשו בו**, כמפורש בפרשת פקודי (להלן לח, כה"ט): תורה יז **(יח) פיור**. גוף הפיור עשוי כמין הוד (חבית) גדולה שממלאים בה מים, **ולה דדים** - פיעין ברזים היוצאים מצדדיה, **המריקים** (השופכים) **בפיהם מים** (ראה ציור מספר 1): **וכנו**. פירושו **כתרגומו** באונקלוס: **'בסיסה'**. והוא מושב מתוקן לפיור, שעליו הפיור עומד: **לרחצה**. מוסב על הפיור ולא על 'כנו', שהרחיצה היא מן הפיור, אבל הכן אינו ראוי לרחיצה [ואם היו עליו מים וקידש בהם ידיו ורגליו אין